

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 117.226 van 19 maart 2003  
in de zaak A. 119.051/XIV-9356.**

In zake :       XXX,  
                  die woonplaats kiest bij  
                  advocaat B. HERMAN,  
                  kantoor houdende te 2000 ANTWERPEN,  
                  Scheldestraat 22

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :  
de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

---

**DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Vietnamese nationaliteit, op 2 april 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 februari 2002 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 18 september 2001 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 8 april 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de beschikking van 29 oktober 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 december 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad C. ADAMS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. HERMAN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van adjunct-adviseur L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de verzoekende partij België binnenkomt op 8 september 2001 en zich vluchteling verklaart op 10 september 2001; dat op 18 september 2001 de minister van Binnenlandse Zaken beslist tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten; dat op 27 februari 2002 de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing bevestigt; dat dit de thans bestreden beslissing is, die als volgt luidt:

“Volgens uw verklaringen bent u een etnische Chinees uit Quang Ninh in Vietnam. In 1978 zouden uw ouders het land ontvlucht zijn. Wegens ziekte zou u in Vietnam bij een Chinese dame, XXX, achtergelaten zijn. In februari 1996 zou u door de politie opgepakt en meegevoerd zijn naar een gevangenis. Daar zou u ondervraagd zijn over de verblijfplaats van uw ouders en over documenten die zij zouden meegenomen hebben. Na twee jaar in een gevangenis te hebben doorgebracht zouden de Vietnamese autoriteiten overtuigd zijn dat u niets over de bewuste documenten wist te vertellen, en zou u zonder verdere rechtsgevolgen vrijgelaten zijn. In de periode na uw vrijlating zou u als katholiek regelmatig de mis bijgewoond hebben. Telkens zou de politie u aangeraden hebben om niet langer de kerk te bezoeken, omdat op dergelijke plaatsen subversieve ideeën zouden verspreid worden.

Op 24 december 2000 zou u door de politie aangehouden zijn omdat u niet in het bezit was van geldige identiteitsdocumenten en de middernacht mis had bijgewoond. U zou door de politie mishandeld zijn en na een drietal dagen zonder verdere rechtsgevolgen vrijgelaten zijn. Op 27 maart 2001 verliet u Vietnam. Via Moskou, waar u één maand verbleef, kwam u op 8 september 2001 in België aan, waar u op 10 september 2001 asiel aanvraagde.

Er dient te worden opgemerkt dat u onvoldoende elementen heeft aangehaald om gewag te kunnen maken van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Geneefse Conventie.

Zo is uw relaas met betrekking tot uw arrestatie en detentie in 1996 eerder vaag, en slaagt u er, zelfs na aandringen, niet in om een gedetailleerde weergave van de feiten te geven. Zo weet u niets te vertellen over de inhoud van de documenten waarover u door de politie talloze malen zou ondervraagd zijn. Bovendien is het weinig geloofwaardig te noemen dat u twee jaar in een gevangenis zou doorgebracht hebben, maar niet op de hoogte bent van de naam en de ligging (in welke stad of in welke provincie) van deze gevangenis (zie verhoorverslag CGVS, p. 4).

Wat er ook van zij, na twee jaar zou u zonder verdere rechtsgevolgen vrijgelaten zijn, en verklaarde u uitdrukkelijk dat de politie ervan overtuigd was dat u niets over de documenten van uw ouders wist. In deze context is het niet waarschijnlijk dat u nogmaals voor dezelfde feiten zou worden aangehouden. Dit wordt trouwens bevestigd door het feit dat u tot november 2000 geen noemenswaardige problemen met de politie heeft gekend.

Wat uw aanhouding op 24 december 2001 betreft moet er vooreerst worden opgemerkt dat het niet helemaal onlogisch is dat de politie personen, die zich bij gebrek aan papieren niet kunnen identificeren, aanhoudt. Het is in Vietnam immers verplicht om in het bezit te zijn van geldige identiteitsdocumenten. Bovendien blijkt nergens uit uw relaas dat de nodige identiteitsdocumenten u zouden geweigerd worden omwille van uw etnische afkomst. Integendeel, u hebt steeds nagelaten stappen te ondernemen om de noodzakelijke identiteitsdocumenten bij de bevoegde instanties aan te vragen. Het loutere feit dat u verklaarde dat u zich na uw vrijlating uit de gevangenis te moe voelde, is hiervoor geen afdoende verklaring (zie verhoorverslag CGVS, p. 7).

Ook uw beweerde problemen met betrekking tot uw religie kunnen in casu niet worden weerhouden.

Zo is het katholicisme in Vietnam een erkende godsdienst en worden de belijders ervan niet door de Vietnamese autoriteiten vervolgd (Country Reports, Vietnam, 2000). Daarenboven is uw kennis voer het katholicisme uiterst gering, waardoor er ernstige twijfels kunnen rijzen omtrent het feit of uw el effectief katholiek bent.

Zo bent u niet op de hoogte van de betekenis van christelijke feestdagen zoals Pasen en Pinksteren. Beweert u foutief dat Christus geboren is in Rome. Bent u niet op de hoogte hoe en waar Christus gestorven is. De namen van zijn ouders wist u evenmin (zie verhoorverslag CGVS, p. 6bis).

Tenslotte bent u niet in het bezit van enig reis-en/of identiteitsdocument, waardoor uw reisweg en/of identiteit niet kunnen worden gecontroleerd.”.

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij in een enig middel de schending opwerpt van artikel 1, A, 2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (Vluchtelingenconventie), van artikel 52, § 1, 7/ ju. 52, § 2, 2/ van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) en van de motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel en de zorgvuldigheidsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur; dat artikel 52 van de Vreemdelingenwet slechts toelaat een aanvraag onontvankelijk te verklaren in geval van bedrog of wanneer de kandidaat-vluchteling onvoldoende elementen aanhaalt voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie; dat de verzoekende partij vooreerst de motivering in de bestreden beslissing aangaande haar arrestatie en detentie in 1996 betwist; dat de verzoekende partij in 1978 op zeer jonge leeftijd werd afgesneden van haar ouders en dus niets wist over de documenten die zij mee hadden; dat zij geen school heeft gelopen en daardoor niets wist over de geografie van Viëtnam noch over de gevangenis waar zij opgesloten was; dat de verzoekende partij vervolgens de motivering over haar arrestatie in december 2001 betwist; dat zij na haar tweejarige detentie in 1996 wel degelijk nieuwe problemen op grond van de oude feiten mocht vrezen; dat zij na haar vrijlating in 1998 meermaals door de politie werd onderschept met de boodschap dat zij uit de kerk moest wegblijven omdat daar “subversieve ideeën werden verkondigd”; dat de verzoekende partij meent dat zij wel degelijk omwille van de Chinese afkomst van haarzelf en van haar ouders en om haar katholiek geloof werd aangehouden, drie dagen vastgehouden en mishandeld door de politie; dat er voldoende elementen voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zijn; dat het redelijkheidsbeginsel is geschonden door tot de kennelijke ongegrondheid van de asielaanvraag te besluiten;

2.2. Overwegende dat het bij de beoordeling van de motiveringsplicht niet tot de bevoegdheid van de Raad van State behoort zijn beoordeling van de gegrondheid van het dringend beroep in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid; dat de Raad van State in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd is na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van het dringend beroep is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen;

Overwegende dat in de bestreden beslissing wordt overwogen dat het relaas van de verzoekende partij met betrekking tot haar arrestatie en detentie in 1996 “eerder vaag” is en dat de verzoekende partij er zelfs na aandringen niet in slaagt om “een gedetailleerde weergave van de feiten” te geven; dat de verzoekende partij deze vaststellingen niet betwist doch ze tracht te verklaren; dat het niet kennelijk onredelijk voorkomt op grond van die vaststellingen te twijfelen aan de waarachtigheid van het asielrelaas; dat het loutere post factum inroepen van een gebrek aan schoolse opleiding zulks niet weerlegt, noch een verklaring vormt voor het feit dat de verzoekende partij zelfs de naam en de plaats van de gevangenis waar zij twee jaar is geweest, niet kan opgeven; dat de verzoekende partij wel beweert dat zij bij haar arrestatie in 2001 de vrees koesterde om opnieuw lange tijd om dezelfde feiten te worden aangehouden, doch dat zij met de verwijzing naar opmerkingen van de politie over kerkbezoek niet weerlegt dat zij tussen 1998 en 2001 geen noemenswaardige moeilijkheden heeft gekend, laat staan omwille van haar Chinese afkomst; dat de verzoekende partij tenslotte niet ingaat op de vaststelling van de commissaris-generaal dat zij de meest elementaire vragen over het katholieke geloof niet kon beantwoorden, terwijl zij zogezegd omwille van haar godsdienst zou zijn vervolgd;

Overwegende dat de verzoekende partij aldus niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal met de bestreden beslissing de grenzen van de hem krachtens artikel 52 van de Vreemdelingenwet toegekende ruime appreciatiebevoegdheid heeft overschreden noch dat hij die beslissing op onzorgvuldige wijze heeft genomen; dat het enige middel ongegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

## **B E S L U I T :**

### **Artikel 1.**

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

### **Artikel 2.**

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negentien maart tweeduizend en drie, door :

de HH. C. ADAMS,

M. MILOJKOWIC,

wnd. kamervoorzitter,  
staatsraad,  
toegevoegd griffier.

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**M. MILOJKOWIC.**

**C. ADAMS.**